

Підручник рейнджера

Анотація

Ця книга є перекладом Підручника рейнджера Армії США (SH 21-76 Ranger Handbook) від 2000 року. Книга використовується як навчальний посібник при підготовці рейнджерів і розрахована як на курсантів навчальної бригади рейнджерів, так і на всіх військовослужбовців 75-го піхотного полку рейнджерів Армії США.

Підручник перекладено повністю, без вилучень та скорочень. Стиль викладу та розбивка по розділах також повністю збережені.

Крім того, для більш повного розуміння викладеного матеріалу, книга забезпечена додатками, в яких розглянуті організаційна структура, основи бойового застосування та підготовки підрозділів рейнджерів Армії США. Також наприкінці підручника наведено список скорочень та аббревіатур, якими рясніє книга.

Книжка призначена для вивчення іноземного військового досвіду.



ПІДРУЧНИК РЕЙНДЖЕРА

Навчальна бригада рейнджерів
Піхотна школа Армії США
Форт Беннінг, Джорджія

Видавництво
«К Н Т»
Київ – 2022

П 32 Підручник рейнджера. — Київ: Вид. «КНТ», 2022. — 300 с.

ISBN 978-966-570-813-1

Ця книга є перекладом Підручника рейнджера Армії США (SH 21-76 Ranger Handbook). Книга використовується як навчальний посібник при підготовці рейнджерів і розрахована як на курсантів навчальної бригади рейнджерів, так і на всіх військовослужбовців 75-го піхотного полку рейнджерів Армії США.

Підручник перекладено повністю, без вилучень та скорочень. Стиль викладу та розбивка по розділах також повністю збережені.

Крім того, для більш повного розуміння викладеного матеріалу, книга забезпечена додатками, в яких розглянуті організаційна структура, основи бойового застосування та підготовки підрозділів рейнджерів Армії США. Також наприкінці підручника наведено список скорочень та аббревіатур, якими рясніє книга.

Книжка призначена для вивчення іноземного військового досвіду.

ISBN 978-966-570-813-1

© Видавництво «КНТ», 2022.

ПІДРУЧНИК РЕЙНДЖЕРА

Зміст

	Інструкція-меморандум	
I	Клятва рейнджера	i
II	Накази рейнджерам Роджерса	ii
III	Історія рейнджерів	iii
IV	Історія навчальної бригади рейнджерів	vii
ГЛАВА 1	Принципи керівництва	1-1
§1-1	Загальні положення	1-1
§1-2	Принципи керівництва	1-1
§1-3	Обов'язки і відповідальність	1-2
§1-4	Прийняття командування на себе	1-7
ГЛАВА 2	Керування	2-1
§2-1	Порядок керування військами	2-1
§2-2	Бойова розвідувальна інформація	2-7
§2-3	Попереднє розпорядження (WARNORD)	2-7
§2-4	Бойовий наказ (OPORD)	2-9
§2-5	Приватний бойовий наказ (FRAGO)	2-13
§2-6	Додатки до бойового наказу	2-16
§2-7	Контрольні списки питань для організації взаємодії	2-23
§2-8	Військові терміни	2-27
ГЛАВА 3	Вогнева підтримка	3-1
§3-1	Вогнева підтримка	3-1
§3-2	Безпосередня авіаційна підтримка (CAS)	3-4
§3-3	Елементи та послідовність запиту вогневої підтримки	3-5
ГЛАВА 4	Пересування	4-1
§4-1	Загальні положення	4-1
§4-2	Тактичні марші	4-5
§4-3	Пересування в умовах обмеженої видимості	4-7
§4-4	Подолання небезпечних ділянок	4-8
ГЛАВА 5	Патрулювання	5-1
§5-1	Принципи патрулювання	5-1
§5-2	Умови планування патрулювання	5-1

§5-3	Види патрулювання	5-6
§5-4	Допоміжні завдання	5-27
§5-5	Патрульна база	5-33
§5-6	Підтримка контакту	5-37
ГЛАВА 6	Бойові навички	6-1
§6-1	Визначення	6-1
§6-2	Формат	6-1
	Навик 1: Атака взводу	6-1
	Навик 1А: Атака відділення	6-5
	Навик 2: Реакція на вогонь противника	6-8
	Навик 3: Вихід із бою	6-9
	Навик 4: Протизасадні дії	6-10
	Навик 5: Знищення бункера	6-11
	Навик 6: Захоплення та зачистка траншеї	6-13
	Навик 7: Прорив мінно-дротяного загородження	6-17
ГЛАВА 7	Зв'язок	7-1
§7-1	Загальні положення	7-1
§7-2	Радіостанція AN/PRC-119	7-1
§7-3	Радіостанція AN/PRC-126	7-3
ГЛАВА 8	Армійська авіація	8-1
§8-1	Загальна частина	8-1
§8-2	Десантно-штурмові операції	8-1
ГЛАВА 9	Амфібійні операції	9-1
§9-1	Загальні положення	9-1
§9-2	Організація переправної групи	9-1
§9-3	Переправа по мотузці (переправа «по мокрому»)	9-1
§9-4	Переправа на пончо	9-6
§9-5	Загальне зауваження	9-7
§9-6	Характеристики штурмового човна F470 ZODIAC	9-7
§9-7	Організація	9-7
§9-8	Підготовка особового складу та спорядження	9-9
§9-9	Команди управління	9-9
§9-10	Порядок посадки та висадки	9-10
§9-11	Охорона місця висадки	9-10
§9-12	Перекидання човна	9-10
§9-13	Рух річкою	9-11
§9-14	Порядок руху	9-13

ГЛАВА 10	Військова гірська підготовка	10-1
§10-1	Загальні відомості	10-1
§10-2	Спеціальне спорядження	10-1
§10-3	Вузли	10-2
§10-4	Страхування	10-8
§10-5	Системи натягу	10-9
§10-6	Способи сходження	10-9
§10-7	Спеціалізоване спорядження	10-10
§10-8	Пристосування для сходження	10-10
§10-9	Спуск на мотузці	10-13
ГЛАВА 11	Ухилення та виживання	11-1
§11-1	Ухилення	11-1
§11-2	Виживання	11-1
§11-3	Орієнтування	11-2
§11-4	Вода	11-4
§11-5	Рослинна їжа	11-5
§11-6	Тваринна їжа	11-6
§11-7	Пастки та капкани	11-7
§11-8	Укриття	11-18
§11-9	Розведення багать	11-20
ГЛАВА 12	Надання першої допомоги	12-1
§12-1	Загальні відомості	12-1
§12-2	Етапи порятунку життя	12-1
§12-3	Укуси	12-1
§12-4	Авіаційна медична евакуація (AEROMEDEVAC)	12-2
§12-5	Поранення голови	12-3
§12-6	Поранення, спричинені навколишнім середовищем	12-4
ГЛАВА 13	Підривні роботи	13-1
§13-1	Характеристики вибухових речовин	13-1
§13-2	Запали	13-1
§13-3	Склад MDI	13-1
§13-4	Підривні системи	13-2
§13-5	Заходи безпеки	13-3
§13-6	Імітатор підривних робіт (DES)	13-3
ГЛАВА 14	Дії рейнджерів у міських умовах	14-1
§14-1	Загальні положення	14-1
§14-2	Види бойових дій у місті	14-1

§14-3	Принципи ведення бойових дій у місті	14-2
§14-4	Чинники МЕТТ-ТС	14-2
§14-5	Близький бій у приміщенні (CQC)	14-5
§14-6	Виконання проходів у міському бою. Загальні відомості	14-18
§14-7	Класифікація способів пророблення проходів	14-18
Додаток А	— Організація та бойовий склад підрозділів рейнджерів	А-1
Додаток В	— Правила рейнджерів Роджерса	В-1
Додаток С	— 3 настанов по виживанню для рейнджерів	С-1
Додаток D	— Курси рейнджерів у Сухопутних військах США	D-1
Додаток Е	— Навчальна бригада рейнджерів	Е-1
Список скорочень та аббревіатур		Index-1

МІНІСТЕРСТВО АРМІЇ
Штаб навчальної бригади рейнджерів
Форт Беннінг, Джорджія, 31905

13 Жовтня 1999

ІНСТРУКЦІЯ-МЕМОРАНДУМ

Предмет: перегляд змісту Підручника рейнджера (SH 21-76) видання 1998 року.¹

1. Нижче наведено завдання для командування батальйону щодо перегляду змісту підручника рейнджера SH 21-76 видання 1998 року. Усі пропозиції подати до 17.00 02 листопада 1999 року.

2. Рекомендації наводяться у загальному аркуші та поділяються за розділами.

3. Пряма вказівка командира бригади щодо обсягу підручника — «що менше, то краще». Там, де треба, використовуйте короткі речення; Пояснення використовуйте лише в тому випадку, якщо ясність викладу не може бути досягнута за допомогою стислості.

4. Основні зміни:

а. Глава 1: Принципи керівництва (5-й нпб рейнджерів). Додати права та обов'язки передового спостерігача. Після прийняття командування на себе організацію охорони поставити на перше місце.

б. Глава 2: Управління (4-й нпб рейнджерів). Порядок управління військами привести за виданням 1998 року. Оновити зразок попереднього розпорядження відповідно до §5 польового статуту FM 100-5-1. Форма бойового наказу має точно повторювати положення статуту FM 7-8. Дати короткі рекомендації щодо планування та видачі наказів у польових умовах. Видалити пункт «Бойові завдання», його буде дано в короткому посібнику наприкінці підручника. Залишити 2-3 чистих аркуша для нотаток курсантів.

в. Глава 3: Вогнева підтримка (штаб нпбр / 4-й нпб рейнджерів). Є спільними зусиллями різних родів військ з використанням порядку дій, описаного в підручнику видання 1998 року.

г. Глава 4: Пересування (6-й нпб рейнджерів). Відповідно до підручника видання 1992 р.

д. Глава 5: Патрулювання (6-й нпб рейнджерів). Включити особливу інформацію щодо проведення тренувань. Діяльність та черговість робіт зі створення патрульних баз вказати на рівні відділення/взводу.

е. Глава 6: Бойові навички (5-й нпб рейнджерів). Відповідно до підручника видання 1992 р. та польового статуту FM 7-8. Бойова навичка «Вхід та зачистка приміщення» видалити та дати посилання на розділ 14 (Дії рейнджерів у міських умовах).

ж. Глава 7: Зв'язок (штаб нпбр/4-й нпб рейнджерів). Оновити технічні дані щодо засобів зв'язку, що використовуються в навчальному курсі рейнджерів. Додати пункт для пошуку та усунення несправностей.

з. Глава 8: Армійська авіація (4-й нпб рейнджерів). Описати тільки ті гелікоптери, які використовуються в нпб рейнджерів. Вказати порядок вибору посадкових майданчиків. Описати порядок дій на землі, порядок дій при висаджуванні, завантаженні, порядок польоту та зосередження на місці. Розглянути основні порядки армійської авіації, включивши «Перевернуту У», а також питання організації взаємодії під час проведення десантно-штурмових дій.

и. Глава 9: Амфібійні операції (6-й нпб рейнджерів). На основі навчальних програм.

й. Глава 10: Військова гірська підготовка (5-й нпб рейнджерів). На основі навчальних програм.

¹ 1 Нпбр - навчальна піхотна бригада, нпб - навчальний піхотний батальйон - тут і далі прим. перекладача.

к. Глава 11: Ухилення та виживання (6-й нпб рейнджерів). На основі навчальних програм. У розділі розглянути супутні польові навички.

l. Глава 12: Надання першої допомоги (нпбр/4-й нпб рейнджерів). Наголосити на заходах першої допомоги при основних пораненнях, що виникають при курсі навчання. Включити ознаки та симптоми хвороб і поранень, а також порядок медичної евакуації.

m. Глава 13: Підривні роботи (4-й нпб рейнджерів). Відповідно до підручника видання 1998 р.

n. Глава 14: Дії у міських умовах (4-й нпб рейнджерів). Дати визначення міських боїв високої інтенсивності, виборчого та «хірургічного» типу. Навести порядок дій команди з 4-х осіб, порядок дій однієї групи при зачистці одного приміщення, однієї групи при зачистці кількох приміщень, кількох груп при зачистці кількох приміщень. Звернути увагу на особливі умови, наприклад, дії на сходах, коридорах, пересування між будинками; навести короткий опис способів пророблення проходів.

5. З усіх питань зв'язуватися з другим лейтенантом Мессершмідтом, роб. тел. 544-6444, дом. тел. (706) 221-0461, або моб. тел. (706) 578-1669.

Рейнджери, ведіть за собою!

//Підпис//

Кертис К. Саузерн

Майор піхоти,

Оперативний офіцер

Клятва рейнджера²

Знаючи, що я рейнджер, повністю розуміючи небезпеку обраної професії, я завжди прагну підтримати престиж, честь і високий бойовий дух рейнджерів.

Розуміючи той факт, що рейнджер — це елітний солдат, який прибуває у вирішальний момент битви по землі, морі чи повітрі, я знаю, що моя країна вимагає від мене, як від рейнджера, йти далі, швидше і битися більш завзято, ніж решта солдатів.

Я ніколи не кину своїх товаришів, завжди буду пильним, фізично сильним і морально стійким, і виконуватиму не тільки свою частину бойового завдання, де б вона не виникла, але і всю її і навіть більше.

Я продемонструю всьому світу, що я спеціально відібраний і добре підготовлений солдат. Моя ввічливість до старших офіцерів, акуратність в одязі, справність зброї будуть слугувати іншим прикладом для наслідування.

Якщо я зустріну ворогів моєї країни, я знищу їх на полі бою, тому що я краще підготовлений і боротимуся з усією можливістю. Здача в полон — це слово не для рейнджерів. Я ніколи не дозволю своїм загиблим товаришам потрапити до рук ворога, і ні за яких обставин ніколи не згасьбло свою країну.

Я охоче продемонструю справжню мужність в бою і виконаю завдання, навіть якщо я буду єдиним, хто залишився живим.

² В оригіналі перші літери кожного абзацу складають слово RANGER.

Накази рейнджерам Роджерса

1. Ніколи нічого не забувай.
2. Май при собі мушкет, чистий як свисток; начищений тесак; шістьдесят зарядів пороху та куль і будь у хвилиночній готовності до здійснення маршу.
3. Здійснюючи марш, рухайся безшумно, ніби ти стежиш за оленем. Вияви супротивника першим.
4. Говори правду про те, що ти бачиш та робиш. Армія залежить від нашої правдивої інформації. Ти можеш брехати все що завгодно, коли розповідаєш іншим про рейнджерів, але ніколи не брешти рейнджеру чи офіцеру.
5. Використовуй до кінця всі шанси.
6. Здійснюючи марш, ми йдемо поодиночі, досить далеко один від одного, так що один постріл не вб'є двох людей.
7. Якщо ми б'ємося на болоті, або м'якій землі, ми розгортаємося в лінію — так важче нас вистежити.
8. Здійснюючи марш, ми рухаємося до самої ночі, не даючи супротивникові жодного шансу напасти на нас.
9. Перебуваючи на привалі, половина групи спить, тоді як друга половина ні.
10. Якщо ми взяли полонених, то тримаємо їх порізно доти, доки не допитаємо, щоб вони не могли домовитися між собою і придумати для нас якусь історію.
11. Не повертайся додому тією ж дорогою. Йди іншим шляхом — і ти не потрапиш у засідку.
12. Не має значення, як ви йдете – великою групою чи невеликою. Кожна група має розвідників у 20 ярдах попереду, у 20 ярдах на кожному фланзі та у 20 ярдах ззаду. Таким чином, основна група не буде захоплена зненацька.
13. Щовечора ми домовляємося про те, де зустрітись в разі оточення переважаючими силами супротивника.
14. Не сідай їсти, доки не виставиш вартових.
15. Не спи на світанку. Світанок - це звичайний час нападу індіанців та французів.
16. Не переходь річку, використовуючи відомі броди.
17. Якщо хтось переслідує тебе, зроби коло і повернися на свій слід, щоб раптово напасти на того, хто хотів напасти на тебе.
18. Ніколи не стій, якщо противник іде на тебе. Присядь на коліно, лягай на землю, вкрийся за деревом.
19. Підпускай ворога досить близько для удару, потім нанеси його і, відстрибнувши, прикінчи його своїм тесаком.

Майор Роберт Роджерс, 1759 р.

Історія рейнджерів

Історія американських рейнджерів — це довга і яскрава сага про хоробрість, відвагу і визначні лідерські якості. Це історія про людей, чий навички у мистецтві ведення бою мало ким були перевершені. Тут описані лише найбільші з їх численних подвигів.

З самого початку рейнджери виконували завдання охорони, доки рота Незалежних рейнджерів Бенджаміна Черча з Плімутської колонії не продемонструвала успіхів у рейдах проти ворожих індіанців під час війни короля Філіпа в 1675 р. У 1756 р. майор Нью-Хемпшира, завербував дев'ять рот американських колоністів для війни за англійців під час Франко-індіанської війни. Спосіб та методи бойових дій рейнджерів мали схожість з діями жителів американських прикордонних поселень; проте майор Роджерс був першим, хто зібрав і об'єднав їх у постійно організовану бойову силу.

Методи ведення бою, які використовували перші рейнджери, були надалі розвинені під час Революційної війни полковником Деніелом Морганом, який організував підрозділ, відомий як «Стрілки Моргана». За визначенням генерала Бургойна, люди Моргана були «...найбільш відомим підрозділом Континентальної Армії, всі вони влучно стріляли».

Френсіс Меріон, «Болотна Лисиця», організував інший знаменитий підрозділ часів Революційної війни, відомий як «Партизани Меріона». Партизани Меріона, нараховуючи від кількох людей до кількох сотень, діяли як спільно, так і незалежно від інших частин армії генерала Вашингтона. Діючи в болотистих районах Кароліни, вони руйнували комунікації англійців і зривали надання їм допомоги з боку організацій лоялістів, реально сприяючи перемозі американців.

Громадянська війна в США знову стала приводом для створення спеціальних підрозділів, подібних до рейнджерів. Джон Мосбі, знавець рішучого та грамотного використання кавалерії, був одним з найвидатніших рейнджерів Конфедерації. Він вірив, що за допомогою швидких і раптових дій він може змусити свого супротивника охороняти сотні пунктів одночасно. Тоді він міг би напасти на одне з найуразливіших місць і бути впевненим у своїй значній перевазі.

Зі вступом Америки до Другої Світової війни рейнджери знову почали вписувати свої імена на сторінки історії. 19 червня 1942 р. майор Вільям О. Дарбі в Каррік-фергусі, Північна Ірландія, організував і ввів у дію 1-й батальйон рейнджерів. Особовий склад повністю складався з персонально відібраних добровольців; 50 із них беруть участь у рейді на Дьєпп на північному узбережжі Франції разом із англійськими та канадськими «коммандос». 1-й, 3-й та 4-й батальйони рейнджерів відзначилися у кампаніях в Північній Африці, Сицилії та Італії. Батальйони рейнджерів майора Дарбі очолили висадку 7-ї армії в Джелі та Лікаті під час вторгнення на Сицилію та відіграли ключову роль у наступній кампанії, яка завершилася взяттям Мессіни. Вони проникли за лінію фронту і розпочали атаку проти Цистерни, де вночі у ближньому багнетному та рукопашному бою фактично знищили цілий німецький парашутний полк.

2-й та 5-й батальйони рейнджерів брали участь у висадці в Нормандії, в день «Д» на ділянці «Омаха»; під час цих важких боїв на пляжі рейнджери отримали свій офіційний девіз. Оскільки на ділянці «Омаха» ситуація стала критичною, командир 29-ї піхотної дивізії вирішив, що сили вторгнення мають очистити пляж та прибережну ділянку. Тоді він повернувся до підполковника Макса Шнейдера, командира 5-го батальйону рейнджерів і сказав: «Рейнджери, ведіть за собою!». 5-й батальйон рейнджерів очолив атаку і цим забезпечив можливість союзникам вирватися з плацдармів углиб країни.

6-й батальйон рейнджерів, діючи на Тихому океані, виконував завдання за лінійного фронту, які включали розвідку і розвідувально-ударні дії, дальні рейди. Це був перший американський підрозділ, який повернувся на Філіппіни, знищивши ключові берегові укріплення перед вторгненням. Посилена рота 6-го батальйону рейнджерів склала рятувальну групу, яка звільняла американських та союзних військовополонених з японського табору на Кабанатуані.

Іншим підрозділом на зразок рейнджерів був 5307-й тимчасовий спільний підрозділ, організований і підготовлений як підрозділ глибокої розвідки для дій за лінією фронту в окупованій

японцями Бірмі. Командиром підрозділу був бригадний генерал (пізніше генерал-майор) Френк Д. Мерілл. Ці 2997 офіцерів і солдатів стали всесвітньо відомими під назвою «Мародери Мерілла».

Люди, які становили «Мародерів Мерілла», були добровольцями з 5-го, 154-го, 33-го та інших піхотних полків, які брали участь у боях в південно-західних та південних районах Тихого океану. Ці люди відгукнулися на заклик тодішнього начальника штабу Збройних Сил генерала Джорджа Маршалла стати добровольцями для виконання ризикованої місії. Ці добровольці повинні були мати високий рівень фізичного розвитку та підготовки і мали набиратися з підрозділів, підготовлених і ведучих бойові дії в джунглях.

Перед початком своєї кампанії у північній Бірмі, «Мародери Мерілла» пройшли підготовку в Індії під наглядом генерал-майора Британської армії Уорда С. Уінгейта. Там, з лютого по червень 1943 р., вони тренувалися в тактиці та методах глибокого проникнення за зразком, розробленим та застосованим Уордом С. Уінгейтом. «Мародери» тісно взаємодіяли з 22-ю та 38-ю китайськими дивізіями з метою встановлення контролю над північною Бірмою та звільнення шляху для будівництва дороги Ледо, яка мала зв'язати індійську залізничну станцію в Ледо зі старою бірманською дорогою до Китаю. Воюючи, «Мародери» пройшли через джунглі та гори від долини Хукванг у північно-західній Бірмі до М'яни та річки Іраваді. У 5 основних і 30 незначних боях вони зустріли і знищили досвідчених солдатів японської 18-ї дивізії. Діючи в тилу головних сил японців, дезорганізуючи лінії зв'язку і комунікацій, вони підготували шлях для передових частин китайської армії, що наступають на південь. Кульмінацією дій «Мародерів» було захоплення аеродрому М'яни, єдиного всепогодного аеродрому в північній Бірмі. Це було останньою перемогою «Мародерів Мерілла», які були розпущені в серпні 1944 р. Особистий склад, що залишився, був об'єднаний у 475-й піхотний полк, який востаннє брав участь у бою 3-4 лютого 1945 року на хребті Лу-Канг у Китаї. Цей піхотний полк є попередником 75-го піхотного полку рейнджерів.

Відразу після раптового початку Корейської війни у червні 1950 р. з добровольців, які служили в американських частинах у Японії, було сформовано роту рейнджерів 8-ї армії. Рота пройшла підготовку в Кореї і відзначилася в боях під час наступу до річки Ялу, виконуючи завдання особливого призначення та розвідувально-ударні дії. У листопаді 1950 р. під час масованого вторгнення китайських військ цей невеликий підрозділ, незважаючи на значну кількісну перевагу противника, відбив п'ять атак на свої позиції.

У вересні 1950 року Міністерство Армії оголосило набір добровольців для підготовки як рейнджерів-парашутистів. У 82-й повітряно-десантній дивізії було набрано п'ять тисяч армійських парашутистів, з яких було відібрано дев'ястот осіб для формування перших восьми парашутно-десантних рот рейнджерів. Додаткові дев'ять рот були сформовані з добровольців регулярних піхотних дивізій Армії та Національної гвардії. Ці сімнадцять парашутно-десантних рот рейнджерів проходили підготовку у Форт Беннінг, штат Джорджія, одержуючи інтенсивну додаткову підготовку в горах Колорадо.

У 1950 і 1951 р., понад 700 чоловік з 1-ї, 2-ї, 3-ї, 4-ї, 5-ї та 8-ї парашутно-десантних рот рейнджерів билися на фронті в Кореї в кожній американській піхотній дивізії. Проводячи атаки з землі, води та повітря, ці шість рот рейнджерів здійснювали рейди, операції з глибокого проникнення та влаштування засідок проти північнокорейських та китайських військ. Вони були першими рейнджерами в історії, які здійснили бойові стрибки. Після вторгнення китайців ці рейнджери були першими американцями, які повторно перетнули 38-му паралель. Друга парашутно-десантна рота рейнджерів була єдиним афро-американським підрозділом в історії американської армії. Солдати шести рот рейнджерів, що боролися в Кореї, дорогою ціною заплатили за волю. Кожен дев'ятий солдат цього хороброго братства помер на полях Кореї.

Інші парашутно-десантні роти рейнджерів виконували свій обов'язок, несучи службу з піхотними дивізіями у Сполучених Штатах, Німеччині та Японії. Військовослужбовці цих рот пішли добровольцями і боролися в Кореї як солдати лінійних піхотних підрозділів. Один із рейнджерів, Дон Портер, був посмертно нагороджений Медаллю Пошани. Чотирнадцять рейнджерів Корейської війни стали вищими офіцерами, багато хто став полковниками, старшими сержантами та керівниками в

цивільному житті. Вони були відібрані для Армії, повітрянодесантних військ, і підрозділів рейнджерів і для бойових дій. Це перші солдати, які заслужили і мали наруканву нашивку рейнджера, ці люди є першими рейнджерами-парашутистами.

У жовтні 1951 року, начальник штабу Армії США, генерал Коллінз Лоутон видав директиву, в якій вказувалося, що «Програма підготовки рейнджерів має бути поширена на всі бойові частини сухопутних військ». Коменданту піхотної школи було доручено створити відділ з питань рейнджерів з метою впровадження інструкції з бойової підготовки рейнджерів. Кінцевою метою підготовки рейнджера було підвищення рівня бойової підготовки у всіх бойових частинах. Ця програма була побудована на досвіді батальйонів рейнджерів Другої Світової війни та парашутно-десантних рот рейнджерів у Корейській війні.

Під час В'єтнамської війни чотирнадцять рот рейнджерів, що склалися з високо мотивованих добровольців, служили на великій території від дельти Меконга до демілітаризованої зони. Виділені в окрему бригаду, дивізію та польові підрозділи вони проводили дальню розвідку й операції закріплення успіху на територіях, контрольованих противником, надаючи цінну розвідувальну інформацію. Спочатку позначені як дальні розвідувальні патрулі, пізніше як роти глибинної розвідки, ці підрозділи були пізніше перейменовані в піхотні роти C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O та P рейнджерів 75-го піхотного полку

Як наслідок В'єтнаму, визнаючи необхідність у високопідготовлених та високомобільних силах негайного реагування, начальник штабу Армії США, генерал Абрамс віддав наказ про формування перших з часів Другої Світової війни підрозділів рейнджерів батальйонного рівня, а саме 1-го та 2-го батальйону рейнджерів 75-го піхотного полку. 1-й батальйон проходив підготовку у Форт Беннінг, штат Джорджія і став у стрій 8 лютого 1974 р. у Форті Стюарт, штат Джорджія разом з 2-м батальйоном, що став у стрій 3 жовтня 1974 р. 1-й батальйон зараз дислокується на авіабазі Хантер, штат Джорджія, а 2-й батальйон - у Форт Льюїс, штат Вашингтон.

Далекоглядність рішення генерала Абрамса, як і бойова ефективність батальйонів рейнджерів, були доведені під час вторгнення Сполучених Штатів на острів Гренада у жовтні 1983 р., для захисту американських громадян і відновлення демократії. Як і очікувалося, рейнджери вели за собою решту! Під час цієї операції під кодовою назвою «Раптова лють» батальйони рейнджерів провели ризиковану, низьковисотну десантно-штурмову операцію (з висоти 500 футів) для захоплення аеродрому в Пойнт-Салінас, а потім вели бойові дії протягом кількох днів, щоб знищити пункти опору та врятувати американських студентів-медиків.

У результаті продемонстрованої ефективності батальйонами рейнджерів, Міністерство Армії оголосило в 1984 р. про збільшення чисельності підрозділів рейнджерів до найвищого рівня за останні 40 років шляхом формування ще одного батальйону рейнджерів і штабу полку рейнджерів. Ці нові підрозділи, 3-й батальйон рейнджерів та штабна рота рейнджерів 75-го піхотного полку збільшили потужність армії більш ніж на 2000 солдатів, які фактично стали рейнджерами. 3 лютого 1986 р. 75-й піхотний полк було перейменовано на 75-й полк рейнджерів.

20 грудня 1989 року 75-й полк рейнджерів був знову покликаний для того, щоб продемонструвати свою ефективність в бою. Вперше з часів реорганізації у 1984 р. штаб та всі три батальйони рейнджерів брали участь в операції «Права справа» в Панамі. Під час цієї операції 75-й полк рейнджерів у перших рядах висадився в Панамі парашутним способом на аеропорт Торрійос/Токумен та аеродром Ріо-Хато, щоб забезпечити відновлення демократії в Панамі та захистити життя американських громадян. У період із 20 грудня 1989 р. по 7 січня 1990 р., у Панамі полком вирішувалися численні супутні завдання.

На початку 1991 р. підрозділи 75-го полку рейнджерів були розгорнуті в Саудівській Аравії для участі в операції «Буря в пустелі».

У серпні 1993 р. підрозділи 75 полку рейнджерів були розгорнуті в Сомалі для підтримки операції «Відродження надії», і повернулися звідти в листопаді 1993 р.

Бойова діяльність цих підрозділів рейнджерів суттєво сприяла повному успіху цих операцій та підтримала традиції рейнджерів минулого. Як і в минулому, полк готовий виконувати завдання щодо проведення спеціальних дій для підтримки політики та цілей Сполучених Штатів.

Рейнджери – кавалери Медалі Пошани

Прізвище та ім'я	Звання	Дата нагородження	Підрозділ
Льюїс Міллетт	Капітан	07.02.1951	Рота Е, 2 пб, 27 пп
Дон Портер*	Сержант	07.09.1952	Рота G, 2 пб 14 пп
Ола Майз	Сержант	11.07.1953	Рота K, 3 пб, 15 пп
Девід Долбі	Штаб-сержант	21.05.1966	Рота В, 1 пдб, 8 пдп
Роберт Фоулі	Капітан	05.11.1966	Рота А, 2 пб, 27 пп
Фред Забітовські	Штаб-сержант	19.02.1968	5-а група спецоперацій
Поль Буча	Капітан	19.05.1968	Рота D, 3 пб, 187 пп
Ласло Рейбел*	Штаб-сержант	13.11.1968	Взвод глибинної розвідки 74 пп
Роберт Ховард	Сержант 1-го класу	30.12.1968	5-а група спецоперацій
Роберт Лоу*	Спеціаліст 4-го класу	22.02.1969	Рота І, 75 пп рейнджерів
Роберт Керрі	Лейтенант	14.03.1969	1-а група СпН ВМС
Стівен Доан*	Лейтенант	25.03.1969	Рота В, 1 пб, 5 пп
Роберт Пруден*	Штаб-сержант	22.11.1969	Рота G, 75 пп рейнджерів
Гері Літтрелл	Сержант 1-го класу	08.04.1970	21-а група радників
Ендрю Лукас*	Підполковник	23.07.1970	Штаб 2 пб, 506 пп
Гері Гордон*	Майстер-сержант	03.10.1993	ТГр «Рейнджер»
Рендалл Шугарт*	Сержант 1-го класу	03.10.1993	ТГр «Рейнджер»

* - нагороджені посмертно

Історія навчальної бригади рейнджерів

Курси рейнджерів були задумані під час Корейської війни і були відомі як навчальне командування рейнджерів. 10 жовтня 1951 року учбове командування рейнджерів було реорганізовано у відділ рейнджерів, який був відділенням піхотної школи у Форт Беннінг, Джорджія. Його метою, що залишається незмінною і до цього дня, був розвиток бойової майстерності відібраних офіцерів та рядових шляхом ефективного виконання завдань командирів невеликих підрозділів у реальній тактичній обстановці, в умовах психологічного та фізичного стресу, який існує у реальному бою. Наголос робиться на розвитку індивідуальних бойових навичок та здібностей шляхом використання принципів керівництва, а також подальше навчання бойовій майстерності при плануванні та проведенні самостійних піхотних, повітрянодесантних, аеромобільних та амфібійних операцій у ланці «відділення-взвод». Випускники повертаються до своїх підрозділів, щоб передавати отримані знання.

З 1954 року до початку 1970-х років мета Армії, котра хоч і рідко досягається, полягала в необхідності мати одного сержанта з кваліфікацією рейнджера в піхотному взводі та одного офіцера в роті. З метою кращого досягнення цієї мети, в 1954 році Армія вимагала від усіх бойових офіцерів отримати кваліфікацію рейнджера чи парашутиста.

З часів початку курси рейнджерів змінювалися незначно. До недавнього часу вони були восьми тижневою програмою, розділеною на три етапи. В даний час курси тривають 61 день і поділяються на три етапи, вказані нижче:

ЕТАП У ФОРТІ БЕННІНГ (4-й навчальний батальйон рейнджерів) — розроблено, щоб виробити бойові навички, фізичну та психологічну стійкість, витримку та довіру до командира невеликого підрозділу, що дозволяє успішно виконувати бойові завдання. Тут курсанти також навчаються правильно підтримувати себе, своїх підлеглих та своє спорядження в належному стані у важких польових умовах.

ГІРСЬКИЙ ЕТАП (5-й навчальний батальйон рейнджерів) — курсанти досягають майстерності в основах, принципах та методах застосування невеликих підрозділів у гірській місцевості. Етап розвиває здібності курсантів керувати відділенням та покращує їх навички управління шляхом планування, підготовки та виконання всіх видів бойових дій, включаючи засідки та рейди, а також навчає знанням особливостей гірничої місцевості та навичок виживання.

ФЛОРІДСЬКИЙ ЕТАП (6-й навчальний батальйон рейнджерів) — під час цього етапу основна увага приділяється подальшому розвитку бойових командирів, здатних до ефективних дій за умов сильного психологічного та фізичного стресу. Тренування далі розвивають здатність курсантів планувати та керувати невеликими підрозділами у самостійних та спільних повітрянодесантних, аеромобільних, амфібійних, човнових та наземних бойових діях в умовах конфлікту середньої інтенсивності проти добре підготовленого та досвідченого супротивника.

2 грудня 1987 року, на полі Йорк, Форт Беннінг, Джорджія, відділ рейнджерів відповідно до наказу №214-26 перетворено на навчальну бригаду рейнджерів з датою початку служби 1 листопада 1987 року.

Після 40 років і 23 командирів, курси рейнджерів, як і раніше, служать для підготовки найкращих солдатів у світі — рейнджерів Армії Сполучених Штатів!

ГЛАВА 1

ПРИНЦИПИ КЕРІВНИЦТВА

1-1. Загальні положення.

Ефективне керівництво – найважливіший елемент бойової могутності. Саме ефективне керівництво визначає мету та напрямок бойових дій, а також мотивацію і бойовий дух підрозділу в бою. Командир повинен визначити той рівень, за якого маневреність, вогнева міць та захищеність підрозділу будуть максимальними, забезпечити ефективний баланс цих факторів та вирішити, як їх застосувати проти супротивника.

1-2. Принципи керівництва.

(1) БУТИ:

- a) Технічно та тактично грамотним, здатним виконати будь-яке завдання на тому високому рівні, який потрібний при виконанні бойових завдань.
- b) Мати професійні риси характеру — хоробрість, відповідальність, відвертість, компетентність і чесність.

(2) ЗНАТИ:

- (a) Чотири основні принципи ефективного керівництва і те, як вони впливають один на одного – це управління, командири, ситуація та зв'язок.
- (b) Себе і свій внутрішній стан, сильні та слабкі сторони свого характеру, свої знання та навички. Постійно розвивай свої сильні сторони та працюй над подоланням слабкостей.
- (c) Своїх солдатів. Спостерігай за їхнім станом, готуй їх до труднощів та втрат на полі бою, розумій їхні фізичні потреби та зміцнюй їхню дисципліну.

(3) РОБИТИ:

- a) **Брати на себе відповідальність за свої дії** — командир повинен розвивати ініціативність, бути винахідливим та використати всі можливості у бою, які призведуть до перемоги. Визнавай критику та виправляй свої помилки.
- b) **Приймати правильні та своєчасні рішення** – швидко оцінюй обстановку та приймай правильні рішення. Збирай необхідну інформацію, вчасно приймай рішення, щоб дати солдатам час на їх виконання, зважай на коротко- та довгострокові наслідки свого рішення.
- c) **Подавати приклад** – будь прикладом для наслідування для своїх солдатів. Висувай високі, але досяжні вимоги, будь готовий зробити те, що ти сам вимагаєш від своїх підлеглих, розділяй разом з ними небезпеки та втрати.
- d) **Інформувати своїх підлеглих** – інформування підлеглих допомагає їм приймати рішення та виконувати завдання відповідно до твого задуму, зміцнює ініціативу, посилює командну роботу та піднімає моральний дух.
- e) **Розвивати у підлеглих почуття відповідальності** - навчай і розвивай підлеглих, став їх перед вибором. Делегування демонструє підлеглим твою довіру до них і робить їх більш відповідальними.
- f) **Забезпечити розуміння, контроль та виконання бойового завдання** — солдати повинні розуміти, що ти від них очікуєш, що ти хочеш виконати, які вимоги до виконання завдання та до якого терміну воно має бути виконане.
- g) **Створювати команду** — готуй та навчай особовий склад (у тому числі і суміжним спеціальностям) доти, доки у тебе не буде повної впевненості у високих тактичних та технічних здібностях групи. Розвивай командний дух, який дає можливість людям впевнено йти в бій.

- h) **Застосовувати свій підрозділ відповідно до його можливостей** - знай здібності та межі можливостей свого підрозділу. Як керівник, ти відповідаєш за визначення обох цих факторів та застосування свого підрозділу відповідно до них.

1-3. Обов'язки та відповідальність.

Для виконання всіх поставлених завдань кожен військовослужбовець підрозділу повинен добре виконувати свою роботу. Кожен солдат повинен виконувати свої обов'язки, відповідати за їх виконання і бути частиною команди.

а. Командир взводу (PL). Несе відповідальність за все, що підрозділ робить чи не робить. Це включає тактичне використання, підготовку, адміністративне забезпечення, управління особовим складом та постачання. Командир взводу керує цими процесами шляхом планування, прийняттям своєчасних рішень, видаванням наказів, постановкою завдань та контролю над діяльністю всього підрозділу. Він повинен знати своїх підлеглих та порядок застосування озброєння свого підрозділу. Командир взводу також відповідає за розміщення та порядок застосування всієї штатної та/або наданої групової зброї та зброї підтримки. Командир взводу:

- 1) Розподіляє час, використовуючи метод зворотного планування. Оцінює час, необхідний для виконання завдання, пересування до мети, а також для планування та підготовки до операції.
- 2) Бере він ініціативу у виконанні завдання за відсутності наказів. Інформує вище керівництво, використовуючи періодичні доповіді про обстановку (SITREP).
- 3) Здійснює планування за допомогою взводного сержанта (PSG), командирів відділень та інших ключових командирів (командирів груп, наданих підрозділів тощо).
- 4) Контролює обстановку шляхом взаємодії з сусідніми патрулями та вищим керівництвом; контролює підготовку, віддає попередні розпорядження (FRAGO) та виконує поставлене завдання.
- 5) Запитує у вищого керівництва додаткові засоби підтримки для свого патруля, якщо це необхідно для виконання завдання.
- 6) Допомогає взводному сержанту та наставляє його при плануванні та координації бойового забезпечення патруля (CSS) та підготовці порядку евакуації поранених (CASEVAC).
- 7) На етапі планування від взводного сержанта та командирів відділень отримує звіти про поточний стан підрозділу.
- 8) Переглядає вимоги до патруля відповідно до тактичного плану дій.
- 9) Перевіряє охорону, виправляє помилкові дії, проводить перевірки.
- 10) Під час виконання завдання знаходиться в такому місці, звідки він може керувати діями всього підрозділу та впливати на виконання найважливіших завдань; зазвичай це місце докладання основних зусиль підрозділу.
- 11) Керує підрозділом через своїх командирів відділень, враховуючи наміри та задуми вищого командування на два рівні вище.
- 12) Проводить навчальні заняття з особовим складом.

б. Взводний сержант (PSG). Є старшим сержантом підрозділу під час патрулювання та другою людиною у взведенні в праві віддачі наказів. Допомогає та дає рекомендації командирі патруля, керує підрозділом за відсутності командира. При патрулюванні відповідає за адміністративне забезпечення, постачання та обслуговування. Готує пункт 4 бойового наказу патруля (OPORD).

Обов'язки взводного сержанта:

- 1) Організовує командний пункт патруля та керує ним відповідно до стандартного порядку дій підрозділу (SOP), вимог командира патруля та факторів METT-TC.
- 2) Отримує запити від командирів відділень щодо поповнення запасів їжі, води та боєприпасів. З метою їхнього поповнення працює з першим сержантом роти або її начальником штабу. Визначає способи поповнення запасів та доставки пошти.

- 3) Направляє медика патруля та групи носіїв для евакуації поранених у тил.
- 4) Слідкує за станом особового складу патруля, узагальнює та передає звіти про втрати (форми DA 1155 та 1156), приймає та вводить у курс справи поповнення.
- 5) Слідкує за моральним станом, дисципліною та здоров'ям особового складу патруля.
- 6) Спостерігає за тактичними групами патруля:
 - Рекогносцирувальними групами;
 - Групами охорони під час відходу;
 - Групами забезпечення під час рейдів чи атак;
 - Патрулями охорони під час нічних атак.
- 7) Координує та контролює операції з постачання патруля, що проводяться ротою.
- 8) Розподіляє запаси відповідно до вказівок командира підрозділу.
- 9) Розподіляє боєприпаси, інші запаси та вантажі порівну та належним чином (найважливіше завдання під час закріплення на зайнятому рубежі та реорганізації).
- 10) Забезпечує повне та належне виконання плану евакуації поранених.
- 11) Забезпечує своєчасну підготовку патруля до виконання своїх завдань у відповідності до плану-графіка командира взводу.

Наступний контрольний список описує обов'язки та відповідальність взводного сержанта під час певних дій:

A. Дії взводного сержанта під час пересування та зупинок:

- (a) Здійснює дії, необхідні для полегшення пересування.
- (b) Командує тильною охороною під час пересування.
- (c) Виставляє охорону, контролює та керує нею під час зупинок.
- (d) Уточнює розташування підрозділу.
- (e) Виконує додаткові завдання на вимогу командира патруля та допомагає йому будь-яким способом; приділяє особливу увагу охороні та управлінню патрулем.

B. Дії взводного сержанта на небезпечних ділянках:

- (a) Виділяє ближню охорону (завичай проводиться замикаючим відділенням або групою).
- (b) Перевіряє наявність особового складу патруля.

C. Дії взводного сержанта у районі проведення операції:

- a) Надає допомогу командирі підрозділу при зайнятті особовим складом пункту збору та спостереження (ORP)³.
- b) Виставляє охорону, контролює та керує ним в ORP.
- c) Керує остаточною підготовкою озброєння та спорядження в ORP відповідно до вказівок командира патруля.
- d) Допомагає командирі патруля в управлінні патрулем та його охороною.
- e) Контролює реорганізацію та перерозподіл зброї і спорядження. Перевіряє наявність особового складу, стежить за його станом, включаючи вбитих та поранених.
- f) Виконує додаткові завдання, визначені командиром взводу та повідомляє йому про стан справ.

D. Дії взводного сержанта у патрульній базі:

- (a) Надає допомогу командирі підрозділу під час зайняття патрульної бази.
- (b) Допомагає у створенні та уточненні периметра бази.
- (c) Виділяє охорону патрульної бази.
- (d) Слідкує за дотриманням звукомаскування, зводячи до мінімуму пересування та шум.
- (e) Встановлює заходи маскування та контролює їх дотримання.
- (f) Призначає особовому складу сектори ведення вогню.

³ З Objective Rally Point (ORP), що можна перекласти як «Пункт збору поблизу мети (об'єкта) операції». Далі в книзі використовується термін «Пункт збору та спостереження», ПЗС. Список скорочень наведено в кінці підручника.

- (g) Забезпечує підтримку спорядження та озброєння, а також людей, що залишилися в базі, у високому ступені бойової готовності.
- (h) Контролює запаси їжі, води, боєприпасів та їх розподіл.
- (i) Встановлює пріоритети в роботі та забезпечує їх виконання:
 - Порядок охорони. Забезпечує встановлення групової зброї взводу у відповідних секторах ведення вогню;
 - Графік обслуговування;
 - Порядок підтримки санітарії та гігієни;
 - Графік прийому їжі;
 - План забезпечення водою;
 - Порядок відпочинку особового складу.
- (j) Виконує додаткові завдання, визначені командиром взводу та допомагає йому будь-яким способом.

с. Командир відділення (SL). Несе відповідальність за все, що відділення робить чи не робить. Це командир тактичного підрозділу, який керує підлеглими, подаючи особистий приклад.

Обов'язки командира відділення:

- 1) Керує маневром свого відділення, ступенем та розподілом його вогню.
- 2) Керує тиловими та адміністративними потребами свого відділення. Робить запит та розподіляє боєприпаси, воду, харчові раціони та спеціальне спорядження.
- 3) Перевіряє наявність озброєння та спорядження.
- 4) Складає звіти про втрати та перевіряє доповіді про поранених, що надійшли від військовослужбовців відділення.
- 5) Керує обслуговуванням озброєння та спорядження відділення.
- 6) Перевіряє стан озброєння солдатів, їх обмундирування та спорядження.
- 7) Доповідає командирів взводу та взводному сержанту про стан відділення.
- 8) Готує звіт АСЕ для взводного сержанта.

А. Дії командира відділення під час виконання завдання:

- a) Отримує доповіді про стан відокремлення від командирів груп і доповідає їх командирів взводу та взводному сержанту.
- b) У разі виникнення проблем дає свої рекомендації щодо їх вирішення командирів взводу та взводному сержанту.
- c) Забезпечує виконання завдань шляхом їх делегування командирам груп, шляхом визначення пріоритетів у їх виконанні відповідно до наказів, отриманих від командира взводу.
- d) Виявляє ініціативу за відсутності наказів.
- e) Чітко дотримується плану командира взводу і дає свої рекомендації щодо його виконання.

В. Дії командира відділення під час пересування та зупинок:

- a) Перерозподіляє серед особового складу важке спорядження та важкі обов'язки.
- b) Повідомляє командира взводу про те, що потрібна зупинка для відпочинку та поповнення запасу води.
- c) Підтримує встановлений порядок пересування, контролюючи маршрут, темп маршу та азимут.
- d) Не допускає розривів у похідному порядку.
- e) Перевіряє, щоб підлеглі командири поширювали серед особового складу важливу інформацію, призначали сектори ведення вогню та перевіряли військовослужбовців.

С. Дії командира відділення у районі проведення операції:

- a) Перевіряє готовність до застосування спеціального спорядження.
- b) Забезпечує охорону та управління відділенням під час атаки.

- c) Від командирів груп отримує звіти про стан військовослужбовців, перерозподіляє боєприпаси та повідомляє про стан підрозділу командирів взводу.

D. Дії командира відділення у патрульній базі:

- a) Перевіряє заняття патрульної бази відділенням відповідно до плану.
- b) Переконається, що його сектор патрульної бази прикритий перехресним вогнем; за потреби здійснює остаточні коригування позицій особового складу.
- c) У призначеному секторі виставляє спостережні пункти або пости прослуховування (залежить від факторів МЕТТ-ТС).
- d) Встановлює пріоритети в роботі та повідомляє про них командирів взводу та взводному сержанту.
- e) Дотримується встановленого порядку.
- f) Переконається в тому, що особовий склад знає порядок дій по тривозі та евакуації, розташування ключових командирів, НП та розташування запасної патрульної бази.

d. Командир відділення зброї (якщо надано). Несе відповідальність за все, що відділення зброї робить чи не робить. Його обов'язки такі самі, як і у командира відділення. Крім того, він керує діями кулеметів та протитанкових засобів за підтримки дій патруля. Він дає поради командирів взводу щодо застосування свого відділення.

Обов'язки командира відділення зброї:

- 1) Контролює кулеметні розрахунки, щоб вони наслідували роботу встановлених пріоритетів.
- 2) Перевіряє наявність у кулеметних розрахунків правильних таблиць стрільби, їх вогневі позиції та знання порядку відкриття та ведення вогню.
- 3) Спостерігає за обслуговуванням кулеметів (правильність проведення, виправлення дефектів, своєчасність доповідей без порушення порядку охорони).
- 4) Допомагає командирів взводу під час планування операцій.
- 5) На зупинках та на небезпечних ділянках розміщує кулемети відповідно до порядку дій патруля, не надаючи їх відділенням.
- 6) Перерозподіляє навантаження на особовий склад; кулеметники зазвичай стомлюються першими.
- 7) Готує звіт АСЕ для взводного сержанта.
- 8) Визначає цілі кожного кулеметного розрахунку.
- 9) Для досягнення максимальної ефективності подає додаткові команди управління вогнем:
 - Здійснює перенесення вогню.
 - Вносить поправки на вітер чи перевищення збільшення точності стрільби.
 - Чергує кулемети, що ведуть вогонь.
 - Не допускає тимчасових перерв під час ведення вогню.
- 10) Знає позиції груп нападу, груп охорони та не допускає ведення вогню по своїх військах.
- 11) Своєчасно повідомляє вищому командуванню.

e. Командир групи (TL)⁴. Керує пересуванням своєї вогневої групи та її вогнем, перебуваючи попереду групи та використовуючи встановлені команди та сигнали керування. Перевіряє наявність особового складу, озброєння та спорядження групи. Забезпечує виконання своїми солдатами всіх необхідних вимог до підрозділу. Наступний контрольний список описує обов'язки та відповідальність командира групи під час планування та виконання бойового завдання. Командир групи керує особистим складом.

⁴ Тут і далі в тексті підручника під терміном «група» розуміється штатний підрозділ, що входить до складу відділення та складається з чотирьох осіб. Для визначення спеціалізованих підрозділів, що формуються для виконання будь-яких особливих завдань, використовуються терміни "елемент" або "підгрупа", за винятком особливо обумовлених випадків. Докладніше організаційно-штатна структура підрозділів рейнджерів наведена у додатку А.

А. Дії командира групи під час планування та підготовки:

- a) Попереднє розпорядження.
 - Допомагає керувати відділенням.
 - Спостерігає за відділенням під час віддачі попереднього розпорядження.
- b) Підготовка бойового наказу.
 - Повідомляє про зміни у розрахунку часу.
 - Коригує обов'язки військовослужбовців групи, зазначені у попередньому розпорядженні.
 - Готує листи постачання боєприпасів та інших запасів.
 - Перевіряє та подає заявки на поповнення запасів.
 - Розподіляє серед особового складу боєприпаси та спеціальне спорядження.
 - Виконує всі завдання, поставлені командиром відділення в окремому пункті наказу.
- c) Бойовий наказ.
 - Спостерігає за відділенням під час віддачі бойового наказу.
 - Допомагає командирів відділення під час тренувань.

В. Дії командира групи під час пересування та зупинки:

- a) Здійснює дії, необхідні для полегшення пересування.
 - Виставляє тильну охорону під час пересування.
 - Перевіряє, створює та підтримує охорону на всіх етапах.
 - Виконує додаткові завдання на вимогу командира відділення та допомагає йому будь-якими способами, особливо в управлінні та охороні.

С. Дії командира групи в пункті збору та спостереження (ОРП):

- a) Надає допомогу при зайнятті особовим складом пункту збору та спостереження (ОРП).
- b) Надає допомогу при перевірці та організації охорони.
- c) Бере участь в остаточній підготовці людей, зброї та спорядження в ОРП під керівництвом командира відділення.
- d) Надає допомогу при контролі за людьми, які приходять і залишають.
- e) ОРП.
- f) Проводить реорганізацію периметра після виходу з бази розвідувальної партії.
- g) Підтримує зв'язок із вищим командуванням.
- h) При поверненні розвідувальної партії допомагає при реорганізації особового складу патруля та перерозподілі зброї і спорядження; забезпечує підзвітність всього особового складу та спорядження.
- i) Розповсюджує пріоритетну розвідувальну інформацію (PIR) серед особового складу групи.
- j) Виконує додаткові завдання на вимогу командира відділення.

Д. Дії командира групи у патрульній базі:

- a) Перевіряє периметр і переконується, що група має взаємно прикриті сектори ведення вогню; готує картку вогню групи.
- b) Визначає пріоритети у роботі та перевіряє їх дотримання.
- c) Виконує додаткові завдання на вимогу командира відділення та допомагає йому в будь-який спосіб.

Е. Дії командира групи при виході до своїх військ:

- a) Допомагає командирів відділення готувати людей та спорядження.
- b) Перевіряє знання особовим складом свого завдання та задуму операції.

ф. Медик. Допомагає взводному сержанту в управлінні групами носіїв та при наданні медичної допомоги; контролює стан здоров'я особового складу та стан гігієни у взводі.

Обов'язки медика:

- 1) Надає допомогу пораненим і допомагає в їх евакуації під керуванням взводного сержанта.

- 2) Допомагає командирів взводу та взводному сержанту у вирішенні питань польової гігієни, особисто перевіряє здоров'я та фізичний стан військовослужбовців взводу.
- 3) Через взводного сержанта робить запити на запаси VIII класу (медичні).
- 4) Проводить технічну експертизу та перевіряє фельдшерів.
- 5) Перевіряє дані про поранення і передає їх з кожним пораненим, що евакуюється.
- 6) Виконує інші завдання, поставлені командиром взводу та/або взводним сержантом.

г. Радіотелефоніст (RATELO). Відповідає за встановлення та підтримку зв'язку з вищим командуванням і всередині патруля. Також веде запис під час пересування і складає докладний журнал патрулювання. Радіотелефоніст патруля повинен знати правила експлуатації та заощадження радіостанцій, що включають:

- 1) Захист засобів зв'язку від проникнення води та встановлення частот.
- 2) Користування стандартною програмою зв'язку (SOI).
- 3) Складання антен з підручних матеріалів та їх встановлення.

1-4. Прийняття командування на себе.

У разі непередбачених обставин кожен солдат взводу/відділення може взяти на себе командування своїм підрозділом. Усі військовослужбовці мають бути готовими це зробити.

а. При прийнятті командування на себе, якщо дозволяє обстановка відповідно, до факторів МЕТТ-ТС, військовослужбовець виконує наступні дії (вони не обов'язково виконуються у зазначеному порядку):

- 1) Повідомляє підлеглим командирам підрозділу про прийняття командування на себе і повідомляє про це вищому командуванню.
- 2) Перевіряє охорону.
- 3) Перевіряє групову зброю.
- 4) Уточнює розташування підрозділу.
- 5) Узгоджує та перевіряє спорядження.
- 6) Перевіряє стан особового складу.
- 7) Віддає приватний бойовий наказ (FRAGO) (за потреби).
- 8) Для підтримки єдності підрозділу, по можливості, проводить необхідну реорганізацію.
- 9) Встановлює звуко- та світломаскування.
- 10) Якщо командування прийняте у патрульній базі, продовжує бойову діяльність на базі, звертаючи особливу увагу на охорону.
- 11) Проводить рекогносцировку (як мінімум, за картою).
- 12) Складає план дій.
- 13) Виконує поставлене завдання.

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНЕ ВИДАННЯ

ПІДРУЧНИК РЕЙНДЖЕРА

Підписано до друку 13.10.2022 р. Формат 60х84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 18,75. Тираж 300 прим.

ТОВ «КНТ»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 581 від 03.08.2001 р.

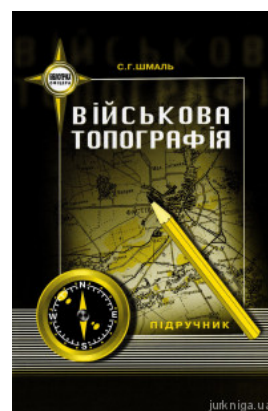
Книги, які можуть вас зацікавити



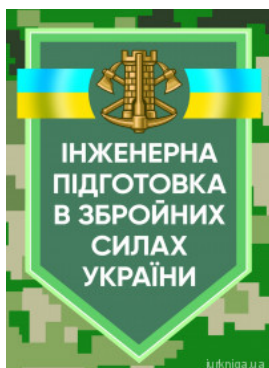
Пам'ятка снайпера.
Пам'ятка стрільця



Техніка бою. Основи.
Том 1. Частина 2



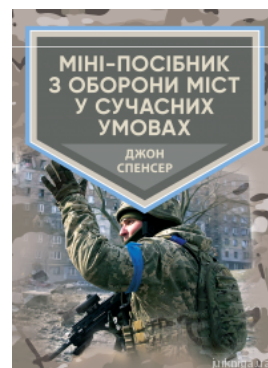
Військова топографія.
Підручник



Інженерна підготовка в
Збройних Силах
України



Методичні
рекомендації
"Контрзасадні дії" (за
досвідом проведення
ООС (раніше АТО))



Міні-посібник з оборони
міст у сучасних умовах

Перейти до галузі права
Військове право



Перейти на сайт →